

Arrest

nr. 307 974 van 7 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 januari 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor verzoeker.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 8 november 2022 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 21 november 2022 om internationale bescherming. Op 19 december 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 20 december 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Pakistaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Azad Kashmir (Jammu en Kashmir, Pakistan). U werkte in Pakistan als kruidenier en woonde met uw echtgenote en kinderen bij uw vader thuis. Van 2008 tot 2013 was u actief bij de oppositiepartij NAP (National Awami Party). U rekruteerde studenten voor de partij en probeerde verder om niet te veel in de aandacht van de autoriteiten te lopen. Ongeveer zes maanden voor uw vertrek uit het land kwamen drie agenten van de Pakistaanse autoriteiten bij uw vader aanbellen. Ze beweerden dat er een FIR (First Information Report) tegen u was ingediend en wilden u spreken vanwege uw politieke betrokkenheid. Uw vader overtuigde de agenten ervan dat u zou stoppen met uw politieke activiteiten, wat u niet deed. U stopte wel met werken in de kruidenierszaak uit schrik dat de agenten u daar zouden arresteren. Drie weken na het eerste bezoek kwamen de agenten een tweede keer langs bij u thuis, opnieuw toen u niet thuis was. U ging voorzichtig verder met uw activiteiten en ontmoette enkel nog studenten in afgesloten ruimtes. Ongeveer vijf of zes maanden na het eerste politiebezoek, in februari 2013, werd u gearresteerd. U werd gedurende drie dagen opgesloten in het lokaal politiekantoor. U kreeg zeer pikant te eten en er werd 's nachts lawaai gemaakt zodat u niet kon slapen. Na drie dagen kwam de leider van NAP, Liaqat Hayat Khan, persoonlijk naar het politiekantoor om te onderhandelen, waarna u vrijgelaten werd. Uw vader regelde een toeristenvisum voor u in Qatar en zocht ook een job voor u als landmeter. Tien of twaalf dagen na uw arrestatie vertrok u uit Pakistan naar Qatar. Daar werkte u als landmeter tot november 2022. Uw familie kwam u bezoeken in 2016 en keerde daarna terug naar Pakistan. U stuurde in die periode geregeld geld naar uw echtgenote, dat zij via uw broer doorgaf aan de partij. Na afloop van de wereldbeker voetbal in Qatar stortte de bouwsector in 2022 in elkaar, waardoor u vreesde niet meer aan werk te zullen raken. U vroeg een toeristenvisum voor Spanje aan en vertrok op 6 november 2022 uit Qatar. Op 8 november 2022 kwam u in België aan. Op 21 november 2022 vroeg u internationale bescherming aan. Bij terugkeer naar Pakistan vreest u dat de autoriteiten u zullen arresteren omdat er nog steeds een FIR tegen u openstaat. U vreest ook dat uw leven gevaar loopt omdat u bij terugkeer naar Pakistan uw politieke activiteiten bij de partij zal hervatten.

Ter staving van uw identiteit en uw relaas legde u de volgende documenten neer: een origineel attest van uw laatste werkgever in Qatar (d.d. 3 november 2022); uw origineel middelbareschooldiploma uit Azad Jammu en Kashmir (d.d. 22 februari 2001); uw origineel diploma als landmeter, aan de universiteit van Lahore (d.d. 16 februari 2010); uw origineel Qatarees rijbewijs (d.d. 8 augustus 2015, geldigheidsduur 10 jaar).

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en dit op basis van onderstaande redenen.

Ten eerste is het niet geloofwaardig dat u reeds meer dan tien jaar politiek actief bent voor de National Awami Party:

- U legde weinig coherente verklaringen af over de motivatie achter uw politieke betrokkenheid. Enerzijds stelde u dat u dermate overtuigd bent van het belang van uw strijd dat u ook bij terugkeer naar Pakistan niet anders zal kunnen dan opnieuw bij de partij betrokken te zijn. Anderzijds houdt u zich in België afzijdig van de partij, omdat u eerst wilt afwachten of u een verblijfsvergunning krijgt voor u zich politiek engageert. Gewezen op dit merkwaardige verschil in motivatie, haalt u vooral economische en financiële motieven aan om uw gebrek aan activisme in België te verklaren en stelt u te vrezen dat uw familie in Pakistan in de problemen zou kunnen komen als u hier teveel in de kijker loopt. Erop gewezen dat uw familie ook in de problemen zou kunnen komen wanneer u in Pakistan uw politieke activiteiten zou hervatten, blijken financiële motieven plots niet langer van tel en spreekt u over het verhuizen van uw familie naar een andere regio zodat u uw politieke activiteiten zou kunnen verderzetten. Het komt bijzonder bevreemdend over dat u in Pakistan bereid bent om zware offers te maken voor uw politieke idealen, terwijl u in België elk risico schuwt. Uw weinig coherente verklaringen op dit vlak ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde intentie om bij een eventuele terugkeer naar Pakistan uw politieke activiteiten uit het verleden te hervatten.

- U legde bijzonder vage en weinig overtuigende verklaringen af met betrekking tot uw politieke betrokkenheid bij de partij NAP in België. U woonde slechts één bijeenkomst bij, een herdenkingsplechtigheid ter ere van vrijheidsstrijder Maqbool Bhat, maar kon dit niet staven met foto's of ander bewijsmateriaal. Op uw sociale media heeft u niets over uw politieke betrokkenheid gepubliceerd (NPO, p. 16). U volgt de activiteiten van de partij via een chatgroep waar u lid van bent, maar u woont deze activiteiten zelf niet bij omdat u in Zelzate woont en slechts 13 uur per week werkt, waardoor u zich de verplaatsing naar Brussel niet financieel kan veroorloven (NPO, p. 10). Uit dit alles spreekt geen oprechte politieke overtuiging.

- Uw kennis over de partij liet te wensen over. Zo werd vrijheidsstrijder Maqbool Bhat volgens uw verklaringen terechtgesteld op 11 februari 1995, terwijl dit in werkelijkheid op 11 februari 1984 gebeurde (cf. NPO, p. 4 en administratief dossier). Gezien het belang van dergelijke herdenkingsplechtigheden voor uw partij – u stuurde ondanks uw moeilijke financiële situatie herhaaldelijk geld vanuit Qatar om zulke plechtigheden te financieren – kan verwacht worden dat u een goede kennis zou hebben over de personen die tijdens deze gelegenheid herdacht worden. Dit geldt des te meer daar Maqbool Bhat volgens uw verklaringen een zeer belangrijke rol speelde binnen uw partij. Dat u zijn sterfdatum meer dan tien jaar verkeerd in de tijd situeert, valt maar moeilijk te rijmen met de jarenlange politieke overtuiging die u voorhoudt.

Ten tweede is het niet geloofwaardig dat u in februari 2013 problemen kende met de Pakistaanse autoriteiten en om die reden het land diende te ontvluchten:

- U sprak zichzelf herhaaldelijk tegen wat betreft de manier waarop u na uw arrestatie vrijgelaten werd. Zo beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u vrijkwam nadat u een waarschuwing had gekregen van de rechtbank (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.1 en 3.2), terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde dat u vrijgelaten werd nadat de leider van uw partij, Liaqat Hayat, persoonlijk met de politie kwam onderhandelen (NPO, p. 8). Indien Liaqat Hayat zich werkelijk persoonlijk met uw zaak zou hebben ingelaten, is het bijzonder verwonderlijk dat u hierover niets vermeldde bij de DVZ, maar integendeel tot twee maal toe de nadruk legde op een gerechtelijke uitspraak waarvan u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS plots beweerde dat die nooit had plaatsgevonden. U kreeg volgens uw verklaringen bij het CGVS enkel een FIR (First Information Report, equivalent aan een proces-verbaal) dat was uitgegeven door het lokale politiestation (NPO, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende u bij de DVZ over de rechtbank gesproken te hebben (NPO, p. 14). Het loutere ontkennen van één versie van de feiten volstaat niet om uw geloofwaardigheid te herstellen.

- U legde weinig coherente verklaringen af in verband met uw activiteiten voor de partij na uw arrestatie in februari 2013. Bij de DVZ stelde u dat u alle activiteiten in het geheim moest doen omdat u een waarschuwing had gekregen door de overheid (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.4 en 3.5). Dit impliceert dat u na uw arrestatie nog steeds politiek actief was. Dat laatste blijkt ook uit de vaststelling dat u bij de DVZ tot twee keer toe verklaarde dat u het land pas verliet in februari 2014, i.e. een jaar na uw arrestatie (DVZ, Verklaring DVZ vraag 33 en Vragenlijst CGVS vraag 3.4). Bij het CGVS daarentegen stelde u dat u reeds tien of twaalf dagen na uw arrestatie het land verliet en dat u sinds eind februari 2013 niet meer in Pakistan geweest bent (NPO, p. 17). Hiermee geconfronteerd, ontkende u ooit gezegd te hebben dat u pas in 2014 vertrok (NPO, p. 17). Indien u werkelijk reeds tien of twaalf dagen na uw arrestatie het land verliet, komt het echter bijzonder bevreemdend over dat u bij de DVZ beweerde dat u uw activiteiten in het geheim moest doen omdat u een waarschuwing had gekregen door de overheid (cf. supra).

- U legde weinig plausibele verklaringen af over de manier waarop u uw land verliet. U stelde dat uw vader in tien of twaalf dagen een visum voor u regelde in Qatar en in diezelfde periode ook een job voor u vond in Qatar, waar u eind februari 2013 reeds aan de slag kon. Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat uw vader het visum in zo'n korte periode in orde zou kunnen brengen. Ook is het bijzonder merkwaardig dat de Pakistaanse autoriteiten u zo makkelijk uit het land lieten vertrekken, indien u werkelijk nog steeds door hen gezocht werd.

- U legde geen enkel document neer waaruit zou kunnen blijken dat er in Pakistan klacht tegen u werd ingediend. Ook beschikt u over geen enkel document waaruit zou kunnen blijken dat u gearresteerd werd of dat u nadien werd vrijgelaten. In een bureaucratisch land als Pakistan is het ontbreken van dergelijke documenten op zijn minst merkwaardig te noemen, temeer daar u er niet in slaagde om op een geloofwaardige manier uit te leggen hoe dat komt. Uw tegenwerping dat alles mondeling gebeurde, kan maar moeilijk overtuigen (NPO, p. 14). Ook uw politieke betrokkenheid bij de NAP kon u overigens op geen enkele manier aantonen met foto's of documenten.

Ten derde is het niet geloofwaardig dat u problemen dreigt te krijgen met de Pakistaanse autoriteiten als u naar Pakistan zou terugkeren:

- Aangezien het niet geloofwaardig is dat u politiek actief bent en aangezien het evenmin geloofwaardig is dat u in 2013 gearresteerd werd, is het evenmin geloofwaardig dat de Pakistaanse autoriteiten nog steeds naar u op zoek zouden zijn.

- Uit uw verklaringen en uit het administratief dossier blijkt dat u in 2021 (terwijl u in Qatar verbleef) een paspoort uitgereikt kreeg door de Pakistaanse autoriteiten (NPO, p. 13). Dat de Pakistaanse overheid u als een vooraanstaand politiek opposant zou beschouwen maar u desondanks toch probleemloos een nieuw paspoort zou uitreiken, is niet geloofwaardig.

• U bent al meer dan tien jaar geleden uit Pakistan vertrokken. Uw familie heeft sinds uw vertrek nooit problemen gehad met de Pakistaanse autoriteiten (NPO, p. 13). Meer zelfs, ze kwamen u in 2016 in Qatar bezoeken en keerden daarna gewoon terug naar huis, wat bezwaarlijk op een gegronde vrees voor vervolging wijst (NPO, p. 3). Uw tegenwerping dat de autoriteiten geen probleem hebben met uw familie en enkel met u, neemt niet weg dat het bijzonder bevreemdend overkomt dat die autoriteiten na uw vertrek nooit nog in uw omgeving naar u hebben gezocht.

Ten slotte zijn de door u neergelegde documenten niet van die aard dat bovenstaande argumenten er in een daglicht door komen te staan:

• Dat u tot november 2022 in Qatar werkte en daar ook een rijbewijs had, staat in deze beslissing niet ter discussie.

• Dat u middelbare school volgde in Jammu en Kashmir en afstudeerde als landmeter in Lahore, is voor deze beslissing evenmin relevant.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiietische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan te worden beoordeeld.

De regio van Kashmir wordt verdeeld onder Pakistan, India en China. Zowel Pakistan als India eisen de volledige regio op wat al jaren voor spanningen zorgt. De grens tussen het Pakistaanse en Indische deel van Kashmir, de zogenaamde "Line of Control" (LoC) is één van de meest gemilitariseerde regio's in de wereld. In 2020 kondigde de overheid aan dat Gilgit-Baltistan de status van provincie zou krijgen. In februari 2021 werd de wapenstilstand van 2003 hersteld in het gebied van de LoC, wat zorgde voor een normalisering van de levensomstandigheden. In 2017 had Azad-Kashmir een geschat inwonersaantal van 3 tot 4.5 miljoen en Gilgit-Baltistan 2 miljoen.

Wat betreft Azad Kashmir meldde ACLED in 2022 geen enkel incident, net zoals PIPS en PICSS. Voor de regio Gilgit-Baltistan registreerde ACLED in 2022 twee incidenten. PIPS maakte melding van drie aanvallen van gewapende groeperingen, PICSS rapporteerde over één aanval. Beide regio's worden dan ook als stabiel omschreven. CRSS maakte rapporteerde dat er geen slachtoffers waren van terrorisme of anti-terrorisme operaties.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Verder is verzoeker van oordeel dat de adjunct-commissaris *in casu* een manifeste beoordelingsfout maakt.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden een *First Information Report* (hierna: FIR) van 2 februari 2013 en een Engelse vertaling hiervan (stuk 2) en een verklaring van de voorzitter van de Jammu Kashmir National Awami Party (*Belgium branch*) van 12 januari 2024 (stuk 3) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas en omdat (B) er in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Pakistan, te vrezen dat de autoriteiten hem zullen arresteren omdat er nog steeds een FIR tegen hem openstaat en dat zijn leven in gevaar is omdat hij bij terugkeer zijn politieke activiteiten bij de oppositiepartij *National Awami Party* (hierna: NAP) zal hervatten. Ongeveer zes maanden voor zijn vertrek uit het land zouden drie agenten van de Pakistaanse autoriteiten bij hem thuis zijn komen aanbellen en beweerd hebben dat er een FIR tegen hem was ingediend. Zijn vader zou de agenten ervan hebben overtuigd dat verzoeker zou stoppen met zijn politieke activiteiten, wat verzoeker echter niet deed. Verzoeker zou wel gestopt zijn met werken in zijn kruidenierszaak uit schrik dat de agenten hem daar zouden arresteren. Drie weken na het eerste bezoek zouden de agenten een tweede keer langs zijn gekomen bij verzoeker thuis, opnieuw toen hij niet thuis was. Verzoeker zou hierna voorzichtig verder zijn gegaan met zijn activiteiten. Ongeveer vijf of zes maanden na het eerste politiebezoek, in februari 2013, zou verzoeker zijn gearresteerd en gedurende drie dagen zijn opgesloten in het lokaal politiekantoor. Hij zou zijn vrijgelaten nadat de leider van NAP persoonlijk naar het politiekantoor kwam om te onderhandelen. Tien of twaalf dagen na zijn arrestatie zou verzoeker uit Pakistan zijn vertrokken naar Qatar, waar hij als landmeter zou hebben gewerkt tot november 2022. Na afloop van de wereldbeker voetbal in Qatar zou de bouwsector in 2022 in elkaar zijn gestort, waardoor verzoeker vreesde niet meer aan werk te zullen raken en een toeristenvisum voor Spanje aanvraag. Op 6 november 2022 zou hij uit Qatar zijn vertrokken.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas, nu (i) het niet geloofwaardig is dat hij reeds meer dan tien jaar politiek actief is voor de NAP, (ii) het niet geloofwaardig is dat hij in februari 2013 problemen kende met de Pakistaanse autoriteiten en om die reden het land diende te ontvluchten, (iii) het niet geloofwaardig is dat hij problemen dreigt te krijgen met de Pakistaanse autoriteiten als hij naar Pakistan zou terugkeren en (iv) de door hem neergelegde documenten niet van die aard zijn dat deze argumenten er in een ander daglicht door komen te staan. Dit wordt in deze beslissing als volgt toegelicht:

“Ten eerste is het niet geloofwaardig dat u reeds meer dan tien jaar politiek actief bent voor de National Awami Party:

• U legde weinig coherente verklaringen af over de motivatie achter uw politieke betrokkenheid. Enerzijds stelde u dat u dermate overtuigd bent van het belang van uw strijd dat u ook bij terugkeer naar Pakistan niet anders zal kunnen dan opnieuw bij de partij betrokken te zijn. Anderzijds houdt u zich in België afzijdig van de partij, omdat u eerst wilt afwachten of u een verblijfsvergunning krijgt voor u zich politiek engageert. Gewezen op dit merkwaardige verschil in motivatie, haalt u vooral economische en financiële motieven aan om uw gebrek aan activisme in België te verklaren en stelt u te vrezen dat uw familie in Pakistan in de problemen zou kunnen komen als u hier teveel in de kijker loopt. Erop gewezen dat uw familie ook in de problemen zou kunnen komen wanneer u in Pakistan uw politieke activiteiten zou hervatten, blijken financiële motieven plots niet langer van tel en spreekt u over het verhuizen van uw familie naar een andere regio zodat u uw politieke activiteiten zou kunnen verderzetten. Het komt bijzonder bevreemdend over dat u in Pakistan bereid bent om

zware offers te maken voor uw politieke idealen, terwijl u in België elk risico schuwt. Uw weinig coherente verklaringen op dit vlak ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde intentie om bij een eventuele terugkeer naar Pakistan uw politieke activiteiten uit het verleden te hervatten.

- U legde bijzonder vage en weinig overtuigende verklaringen af met betrekking tot uw politieke betrokkenheid bij de partij NAP in België. U woonde slechts één bijeenkomst bij, een herdenkingsplechtigheid ter ere van vrijheidstrijder Maqbool Bhat, maar kon dit niet staven met foto's of ander bewijsmateriaal. Op uw sociale media heeft u niets over uw politieke betrokkenheid gepubliceerd (NPO, p. 16). U volgt de activiteiten van de partij via een chatgroep waar u lid van bent, maar u woont deze activiteiten zelf niet bij omdat u in Zelzate woont en slechts 13 uur per week werkt, waardoor u zich de verplaatsing naar Brussel niet financieel kan veroorloven (NPO, p. 10). Uit dit alles spreekt geen oprechte politieke overtuiging.
- Uw kennis over de partij liet te wensen over. Zo werd vrijheidstrijder Maqbool Bhat volgens uw verklaringen terechtgesteld op 11 februari 1995, terwijl dit in werkelijkheid op 11 februari 1984 gebeurde (cf. NPO, p. 4 en administratief dossier). Gezien het belang van dergelijke herdenkingsplechtigheden voor uw partij – u stuurde ondanks uw moeilijke financiële situatie herhaaldelijk geld vanuit Qatar om zulke plechtigheden te financieren – kan verwacht worden dat u een goede kennis zou hebben over de personen die tijdens deze gelegenheid herdacht worden. Dit geldt des te meer daar Maqbool Bhat volgens uw verklaringen een zeer belangrijke rol speelde binnen uw partij. Dat u zijn sterfdatum meer dan tien jaar verkeerd in de tijd situeert, valt maar moeilijk te rijmen met de jarenlange politieke overtuiging die u voorhoudt.

Ten tweede is het niet geloofwaardig dat u in februari 2013 problemen kende met de Pakistaanse autoriteiten en om die reden het land diende te ontvluchten:

- U sprak zichzelf herhaaldelijk tegen wat betreft de manier waarop u na uw arrestatie vrijgelaten werd. Zo beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u vrijkwam nadat u een waarschuwing had gekregen van de rechtbank (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.1 en 3.2), terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde dat u vrijgelaten werd nadat de leider van uw partij, Liaqat Hayat, persoonlijk met de politie kwam onderhandelen (NPO, p. 8). Indien Liaqat Hayat zich werkelijk persoonlijk met uw zaak zou hebben ingelaten, is het bijzonder verwonderlijk dat u hierover niets vermeldde bij de DVZ, maar integendeel tot twee maal toe de nadruk legde op een gerechtelijke uitspraak waarvan u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS plots beweerde dat die nooit had plaatsgevonden. U kreeg volgens uw verklaringen bij het CGVS enkel een FIR (First Information Report, equivalent aan een proces-verbaal) dat was uitgegeven door het lokale politiestation (NPO, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende u bij de DVZ over de rechtbank gesproken te hebben (NPO, p. 14). Het loutere ontkennen van één versie van de feiten volstaat niet om uw geloofwaardigheid te herstellen.
- U legde weinig coherente verklaringen af in verband met uw activiteiten voor de partij na uw arrestatie in februari 2013. Bij de DVZ stelde u dat u alle activiteiten in het geheim moest doen omdat u een waarschuwing had gekregen door de overheid (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.4 en 3.5). Dit impliceert dat u na uw arrestatie nog steeds politiek actief was. Dat laatste blijkt ook uit de vaststelling dat u bij de DVZ tot twee keer toe verklaarde dat u het land pas verliet in februari 2014, i.e. een jaar na uw arrestatie (DVZ, Verklaring DVZ vraag 33 en Vragenlijst CGVS vraag 3.4). Bij het CGVS daarentegen stelde u dat u reeds tien of twaalf dagen na uw arrestatie het land verliet en dat u sinds eind februari 2013 niet meer in Pakistan geweest bent (NPO, p. 17). Hiermee geconfronteerd, ontkende u ooit gezegd te hebben dat u pas in 2014 vertrok (NPO, p. 17). Indien u werkelijk reeds tien of twaalf dagen na uw arrestatie het land verliet, komt het echter bijzonder bevreemdend over dat u bij de DVZ beweerde dat u uw activiteiten in het geheim moest doen omdat u een waarschuwing had gekregen door de overheid (cf. supra).
- U legde weinig plausibele verklaringen af over de manier waarop u uw land verliet. U stelde dat uw vader in tien of twaalf dagen een visum voor u regelde in Qatar en in dezelfde periode ook een job voor u vond in Qatar, waar u eind februari 2013 reeds aan de slag kon. Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat uw vader het visum in zo'n korte periode in orde zou kunnen brengen. Ook is het bijzonder merkwaardig dat de Pakistaanse autoriteiten u zo makkelijk uit het land lieten vertrekken, indien u werkelijk nog steeds door hen gezocht werd.
- U legde geen enkel document neer waaruit zou kunnen blijken dat er in Pakistan klacht tegen u werd ingediend. Ook beschikt u over geen enkel document waaruit zou kunnen blijken dat u gearresteerd werd of dat u nadien werd vrijgelaten. In een bureaucratisch land als Pakistan is het ontbreken van dergelijke documenten op zijn minst merkwaardig te noemen, temeer daar u er niet in slaagde om op een geloofwaardige manier uit te leggen hoe dat komt. Uw tegenwerping dat alles mondeling gebeurde, kan maar moeilijk overtuigen (NPO, p. 14). Ook uw politieke betrokkenheid bij de NAP kon u overigens op geen enkele manier aantonen met foto's of documenten.

Ten derde is het niet geloofwaardig dat u problemen dreigt te krijgen met de Pakistaanse autoriteiten als u naar Pakistan zou terugkeren:

- Aangezien het niet geloofwaardig is dat u politiek actief bent en aangezien het evenmin geloofwaardig is dat u in 2013 gearresteerd werd, is het evenmin geloofwaardig dat de Pakistaanse autoriteiten nog steeds naar u op zoek zouden zijn.

- *Uit uw verklaringen en uit het administratief dossier blijkt dat u in 2021 (terwijl u in Qatar verbleef) een paspoort uitgereikt kreeg door de Pakistaanse autoriteiten (NPO, p. 13). Dat de Pakistaanse overheid u als een vooraanstaand politiek opposant zou beschouwen maar u desondanks toch probleemloos een nieuw paspoort zou uitreiken, is niet geloofwaardig.*
- *U bent al meer dan tien jaar geleden uit Pakistan vertrokken. Uw familie heeft sinds uw vertrek nooit problemen gehad met de Pakistaanse autoriteiten (NPO, p. 13). Meer zelfs, ze kwamen u in 2016 in Qatar bezoeken en keerden daarna gewoon terug naar huis, wat bezwaarlijk op een gegronde vrees voor vervolging wijst (NPO, p. 3). Uw tegenwerping dat de autoriteiten geen probleem hebben met uw familie en enkel met u, neemt niet weg dat het bijzonder bevreemdend overkomt dat die autoriteiten na uw vertrek nooit nog in uw omgeving naar u hebben gezocht.*

Ten slotte zijn de door u neergelegde documenten niet van die aard dat bovenstaande argumenten er in een daglicht door komen te staan:

- *Dat u tot november 2022 in Qatar werkte en daar ook een rijbewijs had, staat in deze beslissing niet ter discussie.*
- *Dat u middelbare school volgde in Jammu en Kashmir en afstudeerde als landmeter in Lahore, is voor deze beslissing evenmin relevant."*

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het stellen dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift op dat hij ter staving van de door hem aangehaalde problemen die hij in februari 2013 in Pakistan kende, alsnog een FIR van 2 februari 2013 (en een Engelse vertaling) neerlegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 2). De Raad stelt vooreerst vast dat hier slechts fotokopieën betreft en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën maar een relatieve bewijswaarde kan worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bijkomend wenst de Raad er verzoeker aan te herinneren dat hij er ingevolge de op hem rustende medewerkingsplicht toe gehouden is documenten en andere stukken ter staving van zijn vluchtrelaas zo spoedig mogelijk aan te brengen. Te dezen geeft verzoeker geen uitleg over de reden waarom hij dit document, dat van 2 februari 2013 dateert, nu pas neerlegt en hoe hij dit document heeft kunnen bekomen. Hij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud nog dat hij het FIR nooit gezien had omdat hem dit nooit werd getoond (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Het kan niet ernstig worden genoemd dat verzoeker pas in het kader van onderhavig beroep bij zijn verzoekschrift, nadat hij er in de bestreden beslissing op werd gewezen dat hij geen enkel document neerlegde waaruit zou kunnen blijken dat er in Pakistan een klacht tegen hem werd ingediend, een stavingstuk bijbrengt dat meer dan tien jaar oud is. Deze weinig proactieve houding doet vragen rijzen bij de ernst en de geloofwaardigheid van hun voorgehouden vrees. Gelet op deze vaststellingen en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat de publieke sector in Pakistan gecorrumpeerd is, dat corruptie aanwezig is in alle sectoren van de Pakistaanse maatschappij en dus ook bij justitie en politie, dat documentenfraude dan ook wijdverspreid is in Pakistan, en dat de authenticiteit van een document bijgevolg geen garantie biedt voor de juistheid van de informatie die het bevat (adm. doss., stuk 6, map met 'landeninformatie', COI Focus "*Pakistan. Corruptie en documentenfraude*" van 29 september 2022 (*update*)) en op de pertinente overwegingen in de bestreden beslissing op basis waarvan wordt geoordeeld dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker reeds meer dan tien jaar politiek actief is voor de NAP en dat verzoeker in februari 2013 problemen kende met de Pakistaanse autoriteiten en om die reden het land diende te ontvluchten, kan aan de bijgebrachte fotokopie van de FIR (en bijgevolg ook aan de vertaling ervan) geen bewijswaarde worden gehecht.

Voorts stelt verzoeker dat de voorzitter van de Belgische afdeling van de NAP bevestigt dat zijn leven en vrijheid in gevaar is bij een terugkeer naar Pakistan, ter staving waarvan hij verwijst naar de door hem neergelegde verklaring van 12 januari 2024 (stukkenbundel verzoeker, stuk 3). De Raad merkt echter op dat ook dit document slechts een fotokopie betreft, waaraan maar een relatieve bewijswaarde kan worden verleend. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de verklaring niet werd ondertekend en geen stempel bevat en dat er meerdere taalfouten in staan, zodat de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Verder wordt in deze verklaring gesteld dat verzoeker vele keren door de Pakistaanse autoriteiten werd gearresteerd. Dit stemt evenwel niet overeen met verzoekers verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij slechts één keer gearresteerd werd, namelijk in februari 2013 (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-8). Tot slot heeft dit document een sterk gesolliciteerd

karakter, nu erin wordt gesteld dat het op vraag van verzoeker werd opgesteld. Gelet op de voorgaande vaststellingen, kan aan deze verklaring evenmin bewijswaarde worden gehecht.

Verzoeker hekelt in zijn verzoekschrift nog dat er door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) geen enkel contact werd opgenomen met de Belgische afdeling van de NAP. De Raad wijst er echter op dat noch de samenwerkingsplicht, noch het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat het CGVS contact dient op te nemen met de Belgische afdeling van de NAP, zelfs niet wanneer verzoeker hierom vraagt, temeer wanneer er zoals *in casu* voldoende redenen zijn om aan het vluchtrelaas geen geloof te hechten.

Wat betreft verzoekers argumentatie dat het CGVS daarnaast ook geen enkel onderzoek heeft uitgevoerd naar de situatie van de leden van de NAP in Pakistan, merkt de Raad op dat verzoeker nalaat te concretiseren op welke manier een dergelijk onderzoek een ander licht zou kunnen werpen op de hierboven weergegeven motieven van de bestreden beslissing. Bovendien brengt verzoeker in zijn verzoekschrift evenmin objectieve landeninformatie bij over de situatie van deze leden.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielaanvraag, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. Deze motieven volstaan om in navolging van de adjunct-commissaris te besluiten dat aan de door verzoeker voorgehouden persoonlijke problemen en vrees vanwege zijn politiek activisme bij de oppositiepartij NAP geen geloof kan worden gehecht.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat aan de door hem voorgehouden persoonlijke problemen en vrees vanwege zijn politiek activisme bij de oppositiepartij NAP geen geloof kan worden gehecht.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. In zoverre hij in zijn verzoekschrift stelt dat er in Azad Kashmir nog steeds sprake is van ernstige mensenrechtenschendingen en grote, oncontroleerbare natuurrampen ingevolge de klimaatopwarming, en hij ter staving hiervan verwijst naar een rapport van de *Human Rights Commission of Pakistan*, wijst de Raad erop dat een loutere verwijzing naar een algemene situatie niet volstaat om aan te tonen dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke. De Raad benadrukt nog dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie (als gevolg van natuurrampen) niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Een natuurramp is echter een natuurlijk fenomeen, zodat er geen sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Pakistan zou hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

In de bestreden beslissing wordt op dit punt op goede gronden als volgt geoordeeld:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan te worden beoordeeld.

De regio van Kashmir wordt verdeeld onder Pakistan, India en China. Zowel Pakistan als India eisen de volledige regio op wat al jaren voor spanningen zorgt. De grens tussen het Pakistaanse en Indische deel van Kashmir, de zogenaamde “Line of Control” (LoC) is één van de meest gemilitariseerde regio's in de wereld. In 2020 kondigde de overheid aan dat Gilgit-Baltistan de status van provincie zou krijgen. In februari 2021 werd de wapenstilstand van 2003 hersteld in het gebied van de LoC, wat zorgde voor een normalisering van de levensomstandigheden. In 2017 had Azad-Kashmir een geschat inwonersaantal van 3 tot 4.5 miljoen en Gilgit-Baltistan 2 miljoen.

Wat betreft Azad Kashmir meldde ACLED in 2022 geen enkel incident, net zoals PIPS en PICSS. Voor de regio Gilgit-Baltistan registreerde ACLED in 2022 twee incidenten. PIPS maakte melding van drie aanvallen van gewapende groeperingen, PICSS rapporteerde over één aanval. Beide regio's worden dan ook als stabiel omschreven. CRSS maakte rapporteerde dat er geen slachtoffers waren van terrorisme of anti-terrorisme operaties.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op deze analyse. In zoverre hij in zijn verzoekschrift stelt dat in Azad Kashmir betogers hardhandig worden aangepakt en ter staving hiervan verwijst naar een rapport van de Human Rights Commission of Pakistan, benadrukt de Raad immers dat dergelijk geweld doelgericht is van aard.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het *Urdu* machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een (manifeste) beoordelingsfout aangetoond.

2.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

I. VERLOOY,

De griffier,

I. VERLOOY

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

D. DE BRUYN